

*De vragen: Wat is uw toelatingsbeleid? Hoe bent u tot dit beleid gekomen?
Wat zijn uw ervaringen ermee?*

Nathan_Bouscher:

Het beleid van CIDI Jongeren ten opzichte van 'vaderjoden'

Ik zit hier namens de CIDI jongerenorganisatie. Het eerste deel van onze naam CIJO is afgeleid van onze moederorganisatie het CIDI. Ik zal daar verder niet over uitweiden in die zin dat zij min of meer hetzelfde aanname- en deurbelied hebben als het CIJO. Maar in feite is dat ook heel simpel, want zowel bij het CIDI als het CIJO zijn wij zowel maatschappelijk als politiek actief en iedereen die ons daarin wil steunen is welkom, of zij nu jood of moslim, christen of agnost zijn.

Daar vragen wij helemaal niet naar. Wat dat betreft voelde ik mij in eerste instantie niet helemaal op mijn plaats om over vaderjoden te komen spreken. Tegelijkertijd vind ik het misschien juist wel het meest passend, want wat ik ook merk bij heel veel de mensen die wij aantrekken - en nogmaals, die zijn actief zowel in de kern van de joodse gemeenschap als daarbuiten - dat juist door dat open aannamebeleid wij heel veel mensen weten aan te trekken die andere organisatie niet bereiken.

Wij zijn actief bij de CIDI jongeren activiteiten bij de universiteiten; wij houden ons dan veelal bezig met Israël, soms ook met de joodse gemeenschap in Nederland. Wanneer het aankomt op het bevechten van antisemitisme brengen wij ook heel verschillende soorten jongeren bij elkaar. Op die manier weten wij ook veel mensen te trekken die zich enigszins joods voelen, nogmaals er vanuit gaande dat die mensen joods voelend zijn: "identiteitsjoden" in de daar net geformuleerde bewoordingen van professor Van Praag. Ik noemde hen altijd "culturele joden", maar vanaf nu zal ik ze "identiteitjoden" noemen.

Ik denk ook dat dit juist de kracht is van een open uitstraling. Ik zou er voor willen pleiten dat veel meer organisaties in joods Nederland dezelfde houding gaan aannemen. Ongeacht of je dan zegt: 'wij beperken ons tot halachische joden' of andere definitie die je daaraan geeft. De term "dubbele ouderjoden" hoorde ik daarnet al, ik vind het allemaal prachtig, "vier grootoudersjoden" zou je ook nog kunnen bedenken. Maar dat alles daargelaten, als je er maar open in bent, dan kan je alles verdedigen. En als je dan onderscheid wil maken moet je kijken of dat bij je doelstellingen past. Wij zijn maatschappelijk betrokken, wij zijn politiek betrokken en iedereen die diezelfde ambities, gevoelens en diezelfde sympathie heeft, is daarbij welkom. Dat is een beetje zoals het beleid tot stand is gekomen.

Wij hebben ook niemand van tevoren willen tegenhouden om zich bij deze nobele doelstellingen te scharen. Wij hebben vanaf de oprichting af een gemêleerd bestuur gehad, telkens weer anders Een vaste kern die joods is, waarschijnlijk ook opgegroeid in de "echte joodse gemeenschap": Maimonides, B'ne Akiwa, Haboniem, dus allemaal dat soort halachische of minder halachische instellingen. Maar we hebben iedere keer ook andere mensen weten te triggeren om vooral deel te nemen in ons bestuur, omdat we daarmee een signaal afgeven dat iedereen welkom is. Maar ook omdat je daarmee jezelf scherp houdt. Ikzelf ben ook een heel traject doorgegaan van Rosj Pina, Maimonides, allemaal bekende begrippen, Haboniem, B'ne Akiwa, LJG, NIHS. Ik heb ze allemaal op mijn CV staan. Maar wat je ziet is, dat je op een gegeven moment ook wel een (laat ik het maar noemen) bekrompen beeld lijkt te krijgen.

Juist daarom vinden wij het bij CIJO belangrijk dat dat kritische denken voorop staat en dat is ook iets wat we in de doelstelling hebben neergelegd. Juist daarom zeggen wij: zoveel mogelijk mensen aantrekken, links, rechts, orthodox, seculier joods, niet-joods; juist om de eigen mening te vormen, en misschien ook de invulling van de eigen identiteit veel meer tot uiting laten komen. Wij willen ons daar verder niet in mengen, maar ik merk wel dat in de bijeenkomsten die wij organiseren de jongeren met elkaar daarover gaan praten. Misschien omdat zij door onze eigen open houding naar ons toe zijn gekomen. Ze hebben dan ook wel hun eigen agenda, misschien zitten ze er zelf mee dat ze niet worden geaccepteerd bij een organisatie binnen de joodse gemeenschap.

Momenteel hebben wij bij de CIDI jongeren iemand in het bestuur zitten die niet joods is. Ik vind het mooi om te vertellen en daarom doe ik het ook. Juist ook om te laten zien, ook naar ons zelf toe, dat wij dat kritische denken erin willen houden, dat wij voor veel meer staan dan alleen voor de joden/de joodse gemeenschap, net zoals dat ook het doel is van CIDI en CIJO. Het informatie verschaffen aan de niet-joodse gemeenschap - althans, dat is één van de primaire taken. Dus iedereen die zich daarbij wil scharen moet vooral welkom zijn.

Ik zal nog even heel kort iets zeggen over mijn/onze ervaringen waarbij ik zal mij beperken tot de jongerenorganisaties. IJAR, een van de joodse studentenorganisaties, beperkt zich tot de (orthodox-)halachische joden. Daardoor sluit men meteen ook een groep mensen uit die joods voelend is, en die dan alleen MOOS! als organisatie heeft waar zij zich inhoudelijk bezig kunnen houden met het Jodendom.

CIJO richt zich vooral op externe zaken, bijvoorbeeld joden en moslims bij elkaar brengen en zaken die betrekking hebben op Israël. Wat je hierdoor ziet is dat vele soorten mensen aangetrokken worden en dat zij via ons een ingang krijgen tot de joodse gemeenschap.

Als ik aan de telefoon werkzaam ben bij het CIDI krijg ik veel vragen van mensen die net hebben ontdekt dat ze joods zijn of dat ze een joods familielid hebben. Omdat wij naar de buitenwereld toe een redelijk bekende organisatie zijn, komen ze gelijk naar ons met de vraag waar ze nu terecht kunnen. Aan ons is dan ook de taak neutraal, heel gevoelloos maar ook gevoelig hiermee om te gaan en ze te verwijzen naar Crescas, LIG, NIHS, een orthodoxe gemeente, misschien wel het Aliya department, Beth Ha'Chidush. Nogmaals wij zijn de laatsten die gaan oordelen over joodse organisaties. Belangrijk is vooral de openheid, de joodse gemeenschap heeft het imago heel gesloten te zijn naar de buitenwereld. Ik vind dat heel jammer. Met de buitenwereld wordt vooral bedoeld de niet joodse gemeenschap. "Iedere nadeel heeft zijn voordeel", heeft ooit een wijs man gezegd. Overigens geen joodse man, maar wel een die bij een "jodenclub" hoorde.

En diezelfde openheid, die we veel meer naar de Nederlandse gewone samenleving zouden moeten trachten uit te dragen, moeten wij ook intern naar de verschillende joden betrachten. We moeten elkaar veel minder proberen uit te sluiten en zeggen: "Wij horen hierbij en jullie horen daarbij". We moeten daar veel volwassener mee omgaan en mensen verwijzen naar andere organisaties als ze niet bij ons terecht kunnen of zich bij ons niet op hun plaats voelen. We moeten de verscheidenheid niet beschouwen als concurrentie maar als aanvulling, want samen vormen we met al die verschillende segmenten in de joodse gemeenschap. En dat moeten we niet uit het oog verliezen.